

Nr 191.

Av herr **Holmström m. fl.**, om anslag för anskaffning av medeltunga bombförband.

Riksdagens beslut i försvarsfrågan 1925 innebar som bekant vittgående inskränkningar i vårt lands försvarsorganisation i dess helhet. Endast i ett avseende kan den nya försvarsordningen sägas hava varit av nyskapande natur, nämligen i fråga om flygvapnet, vilket härvid för första gången i vårt land erhöll en självständig ställning vid sidan av de övriga försvarsgrenarna. Desto större skäl finnes därför att beklaga, att det nya vapnet sedermera icke utvecklats på det sätt, som avsågs vid försvarsordningens genomförande.

Såväl av Kungl. Maj:ts proposition i försvarsfrågan vid nämnda riksdag som av det av riksdagen fattade beslutet framgår nämligen, att avsikten var att giva flygvapnet en sådan omfattning och sammansättning, att det skulle vara mäktigt självständiga företag utan direkt samband med härens och flottans operationer. För detta ändamål ställdes även en särskild flygkår direkt till högsta krigsledningens förfogande, i vilken kår bl. a. skulle ingå ett jakt- och bombkompani. Som bekant ha emellertid några bombförband aldrig sedermera anskaffats. Vårt flygvapen har sålunda ännu icke erhållit den utveckling, som gällande försvarsordning avsett.

Detta måste betraktas med desto större oro, som den flygtekniska utvecklingen efter 1925 med allt mer ökad skärpa framhävt flygstridskrafternas och framför allt bombförbandens betydelse för försvaret. I detta avseende giver utvecklingen i ett flertal olika länder betydelsefulla erfarenheter. Särskilt synes den betydelse, som flygvapnet tillmätes för det engelska och italienska försvarets vidkommande, vara av stort intresse, icke minst genom att dessa länders försvarsproblem i kustförsvarshänseende erbjuder vissa likheter med vårt lands. För Sveriges del måste nämligen flygvapnet vara särskilt ägnat att spela en framträdande roll i kustförsvaret till följd av våra långsträckta kuster och landets belägenhet vid olika hav, avgränsade från varandra genom trånga sund och havsförträngningar.

I vilken utsträckning den här påvisade tekniska utvecklingen och flygvapnets ökade betydelse för försvaret kunna komma att föranleda en förändrad avvägning de olika försvarsgrenarna emellan torde i nuvarande stund icke kunna överblickas. Beslut därom synes i varje fall icke kunna fattas, förrän riksdagen på grundval av den nu pågående försvarsutredningens resultat åter upptager försvarsfrågan i dess helhet till omprövning.

I avvaktan härför och med hänsyn till rådande utrikespolitiska läge synes dock nödvändigt att inom ramen för vår nuvarande försvarsordning utan vidare dröjsmål vidtaga sådana åtgärder, att flygvapnet erhåller den omfattning, som avsågs vid försvarsorganisationens genomförande. Detta synes i främsta hand innebära, att flygvapnets materielltillgång tillgodoses på sådant

sätt, att vapnet kan genomföra självständiga operationer mot en motståndares flygbaser samt mot invasionsföretag av olika slag mot vårt land. Den omedelbara åtgärd, som härvid träder i förgrunden, är tillförandet till flygvapnet av *medeltunga bombflygplan*.

Tillverkningskostnaden för dylika bombflygplan till tre divisioner framgår av följande tablå.

Totalkostnad.

Anskaffning av 36 st. bombplan à kr. 205,000 . . .	7,380,000
» » 72 » motorer » » 42,300 . . .	3,045,600
Tillbehör till dito à kr. 4,200	302,400
Vapen, bomb- och kspamm	1,684,500
Fotografiutrustning	360,000
Kontroll och oförutsedda utgifter	227,500
<u>Summa kr.</u>	<u>13,000,000</u>

Fördelas framställningen på två år, skulle sålunda för budgetåret 1934/1935 erfordras ett anslag å 6,500,000 kronor. Med hänsyn till det mycket trängande behovet av dessa bombflygplan torde anskaffningstiden icke böra sättas längre.

En materielanskaffning av här angivet slag, som, därest erforderliga medel ställas till förfogande, på kort tid kan genomföras inom landet, måste under nuvarande förhållanden betecknas som en åtgärd, vilken i högsta grad är ägnad att stärka företagareverksamheten och skapa arbetstillfällen. Samtidigt som den komme att öka vårt lands försvarsberedskap, torde den utgöra en nödvändig förutsättning för att våra försvarsanstalter skola i tillbörlig grad verka respektgivande och därmed även fylla sin uppgift att kunna hålla vårt land utanför eventuella krigiska konflikter.

I anslutning till vad ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till bestridande av *engångskostnader för anskaffning av flygmateriel m. m.* för budgetåret 1934/1935 — utöver vad i årets statsverksproposition upptagits — anvisa ett extra reservationsanslag av 6,500,000 kronor för anskaffning av medeltunga bombförband.

Stockholm den 23 januari 1934.

Nils Holmström.

Alf Meyerhöffer.

Edvin Leffler.

Edvard Lithander.

Bj. Holmgren.